

Júlia Albesa: «Veig La Irreal com una casa de la cultura per a Tortosa i les Terres de l'Ebre»

Entrevistem a la jove emprenedora Júlia Albesa, nascuda a Aldover, periodista de formació, llibretera de cor que acaba d'obrir una nova llibreria a Tortosa

Júlia Albesa, llibretera de la Irreal en un dels racons de la nova llibreria de Tortosa | Sílvia Berbís

Emprendre i somiar són dos conceptes que moltes vegades van estretament lligats. Un exemple d'este somni és La Irreal, la primera llibreria-café i espai cultural acabada d'obrir al Carrer Francesc Gimeno número 5 de Tortosa.

Xarrem amb Júlia Albesa, periodista de formació qui ha apostat per la reflexió pausada i l'amor per la literatura i ha posat a funcionar este racó envoltat de llibres que aspira a convertir-se en un dels focus culturals de la ciutat.

En quin moment pren la decisió de deixar el periodisme i muntar la seua pròpia llibreria?

El moment exacte on em vaig adonar que volia ser llibretera va ser el 23 d'abril d'enguany quan

vaig ajudar a l'Helena, una amiga, de la llibreria 'La Romàntica' d'Amposta. Va ser a Sant Jordi on em vaig adonar que recomanar llibres a la gent, aconsellar-los en les pròximes lectures era el que m'omplia realment i em vaig veure que era capaç de fer-ho.

Creus que la immediatesa del dia a dia que demana el sector periodístic mata l'ànima de l'escriptura reflexiva?

El meu pas pel periodisme ha estat curt. Uns tres anys en actiu, més cinc fent pràctiques en diferents mitjans de comunicació locals i comarcals. Sincerament, necessitava un canvi per la manera com està funcionant el periodisme a l'Ebre. El 23 d'abril vaig rebre l'empenta necessària per fer el salt cap a la llibreria, l'impuls per perseguir aquest somni. Clarament el dia a dia periodístic, les presses per tirar una notícia, l'activitat frenètica política, econòmica i mediambiental fa que només puguis relatar el que està succeint, sense tenir gaire temps per pensar-hi i reflexionar. És una xacra que està passant a tot el periodisme, no tan sols al comarcal. T'adones que necessites parar per explicar bé les coses, però està immediatesa no t'ho permet gaire sovint.

Per què es diu així la llibreria? Tan difícil semblava fer realitat aquest somni teu aquí a Tortosa?

Es diu la Irreal per la dificultat de poder complir somnis. Jo tinc vint-i-cinc anys i visc en una generació on hem viscut la crisi del 2008, la crisi de la pandèmia... Una generació en crisi constant. Som una generació de joves on complir els somnis sempre ha tingut un plus de dificultat. No vaig escollir el nom per la inviabilitat del projecte a Tortosa, ja que jo no crec que siga inviable sinó per este fet de perseguir els somnis i al final poder aixecar persianes amb un negoci enmig d'una crisi econòmica i sanitària.

Què hi trobarem a la Irreal? A part de molts llibres i recomanacions.

Em trobareu a mi, la Júlia Albesa, però també hi podeu trobar el vostre raconet. Tenim un espai amb cadires i taules on us podeu asseure a llegir, prendre un cafè, a fullejar llibres i decidir les vostres properes lectures, els llibres que us podeu emportar a casa o simplement fer un cafè i estar aquí tranquil·lament.

A partir del mes d'octubre volem començar a programar una agenda cultural regular, però de moment el setembre és d'impàs per aprendre a com es gestiona una llibreria.

A la Irreal podeu trobar llibres de tots els gèneres: infantil, ficció, assaig, història del "terreno" i també llibres de segona mà.

A La Irreal trobem el tracte proper de la Júlia i les seues recomanacions literàries Foto: Sílvia Berbís

Quin és el vostre primer record relacionat amb els llibres?

El meu primer record relacionat amb els llibres és, precisament el que em va fer estimar la literatura: el meu pare. Ell llegia moltíssim i cada tarde després d'arribar de la feina i nosaltres, que ja havíem arribat i fet els deures i l'imitàvem. Va ser per un acte més d'imitació que al final em va fer agradar i agafar el gust per la lectura.

Quines són les característiques que destacaríeu d'una professió com la de llibretera?

De moment porto molt poc per conèixer els trets d'una bona llibretera. El que intento és ser molt propera a la gent. Intentar ajudar, conduir-los cap a les lectures que jo crec que els poden agradar més. Al final la diferència entre una llibreria física i una virtual és aquesta, el tracte de tu a tu, el tracte humà, la simpatia i esta recomanació, esta atenció personalitzada cap als lectors i lectores que entren per la porta.

Quin autor/a li va marcar tant com per decidir enamorar-se de la literatura des de ben adolescent

En tinc molts que em van fer decidir apropar-me al món de la literatura. Un dels primers va ser Carlos Ruiz Zafón, la seua manera d'escriure provoca que a tothom li agrade llegir. És impossible que no t'agraden els seus llibres. No obstant, qui em va fer agafar el gust de la lectura van ser els meus professors de català i castellà a Batxillerat: la Cinta i Francisco de Pedro, qui em van fer enamorar de l'acte de llegir van ser ells. De llegir d'una manera més profunda. Durant el batxillerat l'escriptor que més em va marcar va ser Valle-Inclán.

Recomana'ns un clàssic atemporal per als nostres lectors/es.

Jo us recomanaria 'El Comte de Montecristo', traduït per Jesús Moncada i també el 'Luces de Bohèmia' de Valle-Inclán.

I una lectura imperdible contemporània?

Una lectura acabada de sortir del forn que es diu "La història de la Nostàlgia" de Natàlia Romaní, és el llibre més humanista que he pogut llegir darrerament. Un altre llibre que m'està agradant molt per tot allò que parlàvem de la reflexió periodística és "L'imperi del dolor" de Patrick Radden Keefe, un periodista que investiga la cara més fosca de l'ambició humana.

Estem en un bon moment en el món editorial?

Crec que el món editorial català està passant un moment molt dolç. Cada vegada més hi han més lectors que trien el català com la llengua per als seus llibres. També la literatura infantil i juvenil s'estan posant molt les piles al respecte. Estan publicant llibres adreçats a totes les edats que són veritables joies, a parer meu. A més a més dels llibres que estan recuperant i traduint al català i que feia anys que no es reeditaven.

La gent va tornar a agafar l'hàbit de la lectura en veure's a casa tancada, sense altra possibilitat de viatjar si no era mentalment?

La pandèmia ha ajudat molt a recuperar este hàbit lector. Actualment a Catalunya hi ha un 65% de persones que llegeix freqüentment segons un estudi del Ministeri d'Educació, un estudi que es fa anualment. No és que la pandèmia haja ajudat a la lectura és que la pandèmia ha ajudat a rebaixar els ritmes frenètics de la vida i de les persones. Ens bombardejaven contínuament amb tanta informació negativa que potser el fet d'estar tancats a casa ens ha fet buscar fugides i els llibres han sigut una gran opció, un bon refugi.

Un dels racons de lectura de La Irreal Foto: Sílvia Berbís

Tot i estar allunyats de ciutat, culturalment som un territori ric? Esperes una bona resposta de la gent de Tortosa i ebreca en general?

Culturalment les Terres de l'Ebre són molt riques. D'ara, d'abans i crec que de cara al futur. Tenim cantautors/es músics, escriptors/es, gent que pinta i il·lustra. No ens fa falta de res. El que passa que les Terres de l'Ebre tenim molt poca autoestima i valorem molt poc el que fa la gent jove, la nostra gent gran i el que han fet els nostres contemporanis. Crec que som un racó de País, de Catalunya, que som molt rics culturalment.

No t'atreveixes a ser autora en lloc de prescriptora de bona literatura?

La gent no para de dir-me que soc molt valenta. Que necessitaven una altra llibreria a Tortosa per tenir més varietat. La gent ha vingut aquí a la Irreal a remenar i comprar llibres i els imput que he rebut han estat molt favorables.

Tinc en un pedestal tan alt la literatura que jo crec que no soc prou bona per aportar alguna cosa nova com autora a la literatura catalana.

Com veus la Irreal d'aquí a cinc anys. Hauràs fet realitat els somnis que n'esperaves quan vas decidir aixecar la persiana?

D'aquí a cinc anys no ho sé... Ara mateix la veig com la meua casa. La casa de la lectura de Tortosa i les Terres de l'Ebre. És el que m'agradaria que fos, una seu cultural per al territori on fer exposicions, contacontes... I que sempre estiga a vessar de llibres.

Per acabar, tots tenim una frase, una cita d'una autora, unes paraules d'un llibre gravades a dins. Quina és la seua?

'Mentre hi hagi llibreters vocacionals, la literatura pot viure tranquil·la. Mentre hi hagi al món una llibreria sabrem que no estem sols', del periodista cultural David Guzmán.

Pla general de la llibreria La Irreal, situada al carrer Francesc Gimeno número 5 de Tortosa Foto: Sílvia Barbís